

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΙΚΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἐκδίδεται ὁπότε κατηνίσθη τοῦ Συντάκτου.

Τιμᾶται ἀντὶ λεπτῶν 15.

Αἱ καταχωρήσεις γίνονται δωρεάν ἐὰν τῷ Συντάκτῃ ἀρέσκουν.

Κρίνομεν ἡμέτερον καθήκον νὰ φωτίσωμεν τὸν νέον τῶν Πρωτοδικῶν Πρόεδρον, ὡς πρὸς τινὰς καταχρήσεις αἰτινες ἐγένοντο καὶ ὑφίστανται εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν. Δισχίλια περίπου δίκαι εἰσαχθεῖσαι πρὸ δέκα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, εἶναι εἰσέτι ἐκκρεμεῖς, καὶ εἴτε δι' ἓνα λόγον, εἴτε δι' ἄλλον, ἀκαταπαύστως ἀναβάλλονται μετὰ μεγίστης βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν τε ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἐνδιαφερομένων.

Πρὸς παράδειγμα ἀναφέρομεν μίαν ἥτις εἰσῆχη κατά τὸ ἔτος 1849, καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἀποπερατώθη, καὶ εἶναι ἡ ἐξῆς:

Πολὺ πρὶν τοῦ 1849 ἔτους ἀπέβισε Βαρούχας τις, ὅστις κατέλειπε πλουσιωτάτην κτηματικὴν κατάστασιν, καὶ ὀλίγον παθητικὸν ὑπὲρ διαφορῶν πιστωτῶν δηλ. Θεοδώρου Παππανικόλα — Μαρῖνου Μαντζαβίνου — Ἰωσήφ Ναχαμούλη — Ἰωσήφ Κλεμέντε — Παναγιώτου Βασιλά — Γεωργίου Βλάχου — Παναγιώτου Βλάχου τοῦ καὶ Πράσσου καλουμένου — τοῦ διδασκάλου Ῥαφτοπούλου — τοῦ Ἰησοῦ Δέντε καὶ ἄλλων παραπλησίων — ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι μέχρι οὗ δὲν ἐκκαθαρισθῶσιν τὰ διάφορα τούτων πιστώματα, δὲν ἐκπεραιωθῶσι, αἱ ληφθεῖσαι κατασχέσεις, καὶ δὲν ἀποπερατωθῆ ἡ δίκη παραταθεῖσα ἕνεκα τῶν ἀλλεπαλλήλων θανάτων διαφορῶν τῶν διαδίκων, ἡ Κτηματικὴ αὕτη περιουσία εἶναι ἀχρηστος καὶ ἐν τούτοις ἡ οἰκογένεια Βαρούχα ὑποφέρει. — Ἐκπληρῶν ὁ Κύρ. Πρόεδρος ἱερὸν καὶ φιλανθρωπικὸν καθήκον, παρακαλεῖται νὰ ἐξαχριώσῃ τὰ πράγματα καὶ μετὰ τὴν γνωστὴν ἰκανότητα, δραστηριότητα καὶ ἀμεροληψίαν αὐτοῦ, ἄρῃ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν μας τὰ καρκινώδη προσκόμματα τῶν πολυχρονίων δικῶν.

Ὅπως ἐτι μᾶλλον ἐξηγήσωμεν τὰ παρ' ἡμῶν ἐκτεθέντα δημοσιευομεν καὶ τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα

ὕπαινιττόμενον περίφημον τινὰ τοκογλύφον ὅστις καθὼ γνωστὸν ἀποαιωνίζει τὰς δίκας.

Ὁ Ἐνεχειριαστῆς Τοκογλύφος.

Πρὸς τοὺς Τοκογλύφους.

Δεκατετράστιχον.

Θρέμματα εἶν' χρηματολαιμαργίας,
Καὶ ὀσθὴν λοιμώδη αὔραν π' ἀναπνέουν
Αἷμα ῥοφῶν, καὶ αἷμα καταρρέουν
Δόλου καὶ τῆς αἰσχροκεροδρασκοτίας.

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Κι' ὄσους ἴσθουν σπρωγμένους ἐκ τῆς χρείας
Στὰς ὄχθας τῶν τὰς μισαρὰς γὰ πλέουν,

Ὡς κεραυνοὶ εὐθὺς τοὺς κατακαίουν
Μὲ πῦρ ἀφανισμοῦ καὶ ἀνομίας!

Θεὸν ἔχουν αὐτοὶ τὴν προδοσίαν!!..
Τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ ἀπορροφουσι!!!...
Εὐφραίνουσι τὸ κορμὶ καὶ τὴν καρδίαν.

Μὲ δόλον, καὶ μὲ πλάνην ὀμιλοῦσι,
Καὶ μόνον ἀπ' τὸν νοῦν τὴν ἀδικίαν
Ὅταν πέσουν νεκροί, ἀλησμονοῦσι!!!

Ἕλληνες.

Καθὼς πληροφοροῦμεθα. Ἡ Ἰταλία ἀπεφά-
σισε τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἱεραποστόλων καὶ εἰς
τὰ μέρη τὰ ἰδικά μας ὅπως τῆ προετοιμάσω-
σι τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰταλισμοῦ.

Ἐπτανήσιοι.

Αἱ ἑπτὰ νῆσοι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μέρος θέ-
λουσι γίνεαι ἡ βᾶσις τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐν-
ταῦθα νομίζουσιν οἱ ἄθλιοι νὰ εὕρωσι τὸ σοι-
χεῖον ἐκεῖνο ὅπερ θέλει τοὺς παρέξει πᾶσαν εὐ-
κολίαν εἰς τοὺς φαύλους καὶ χαμερπεῖς αὐτῶν
σκοπούς. Οἱ Ἕλληνες ὁμῶς καὶ ἰδίως οἱ Ἐ-
πτανήσιοι δέον νὰ ὑπερασπίσωσι τὰ συμφέρον-
τα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τῶν ἀνηθικῶν τού-
των ἐνεργειῶν.

Κερκυραῖοι!

Καὶ ἕτεροι Ἰησοῦται ἀνεχώρησαν ἐκ Ῥώμης
ὅπως ἐνισχύσωσι τοὺς στίχους τοῦ Πανιερω-
τάτου Μαδαλένα τοῦ υἱοῦ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ
τοῦ ἐχθροῦ τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὑμεῖς δὲν πρέ-
πει νὰ φοβηθῆτε τοὺς ἀφορεσμούς καὶ τὸ ἀ-
νάθεμα τοῦ Πάππα, ἐπειδὴ τὰ συγχωροχάρ-
τια (Indulgentia plenaria) εἶναι εἰς ὑποτίμησιν.
Τὸν Παράδεισον καὶ ἂν τὸν χάσητε διὰ ἀ-
τὴν τὴν αἰτίαν, θέλετε τὸν ἀνακτήσει διὰ τῶν
χρημάτων.

Καθ' ἅπασαν τὴν φιλελεύθερον Εὐρώπην ἐξε-
πλάγησαν εἰς τὰ δημοσιευθέντα περὶ τοῦ ἐ-
πισκόπου τούτου καὶ τῶν Ἰησοῦιτῶν, πάντες
ἐθαύμασαν ἰδόντες μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει
ἡ ἀγαθότης τῆς Ὑμετέρας Κυβερνήσεως, ἣτις
ἐπρεπε τοῦλάχιστον ἂν ὄχι ἄλλο νὰ διατάξῃ
τὴν ἐξορίαν τοῦ ἐπισκόπου τούτου.

Ἡ Παναγία τῶν Καλογραϊῶν τῶν διευθυ-
νοῦσῶν τὸ ἐνταῦθα Παρθεναγωγεῖον κάμνει καθ'

ἡμέραν θαύματα ὅπως φέρῃ εἰς τὴν ἀληθῆ θρη-
σκείαν τὰς ἐκεῖ φοιτῶσας ὀρθοδόξους. Ἐπομέ-
νως οἱ εὐσεβεῖς δὲν ἤθελον κάμει κακὰ ἐὰν ἔ-
καστος ἤθελε μεταχειρισθῆ τὰς καλογραΐας ὡς
μεσιτρίας ὅταν ἤθελε νὰ ἐπιτύχῃ τί.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Κ. Δ.....(καθὼς τῆ ἔδωσαν
νὰ καταλάβῃ) ἦτο δαιμονιζομένη χωρὶς νὰ τὸ
ἤξεύρῃ κανεὶς, καὶ ἦτον ἀπερίγραπτα τὰ φρι-
κῶδη νεύματα καὶ σημεῖα ἅτινα αὐτὴ ἔκαμνε
διαρκούντος τοῦ ὕπνου τῆς καὶ ἐὰν ἡ Θεοτό-
κος δὲν ἤθελεν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς τῶν εὐ-
σεβῶν ἐκείνων καλογραϊῶν, τίς ἤξεύρει τί ἤ-
θελε γίνεαι αὐτῆ ἡ δαιμονιζομένη. Τὸ ἀληθές
εἶναι ὅτι ἡ νεάνις αὐτῆ προσεβλήθη τὸ νευ-
ρικὸν αὐτῆς σύστημα, καὶ δὲν θέλει ἀργίσει
ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξωμόσῃ τὸ ἴδιον θρήσκαυμα ὅπως
ἀσπασθῆ τὸν καθολικισμόν.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Κ. Α. . . ἐξώμωσεν τὸ
θρήσκαυμά τῆς ὑπὲρ τοῦ Καθολικισμοῦ.

«Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχουσιν, ἃ οὐκ ἔστι τῆς
αὐτῆς ἐκείνων, ἀλλὰ κάκεινα ταῖς ἀκολουθή-
σωσιν.»

«Μεγάλαι εἶσθαι Καλογραΐαι καὶ θαυμαστὰ εἶ-
ναι τὰ ἔργα σας, καὶ οὐδεὶς κάλαμος ἐξαρκέσει
πρὸς ἐξιστόρησιν τῶν θαυμασιῶν σας.»

Οἱ Κληρικοὶ τῆς Ἀνδρίας ἀπειλοῦσι τοὺς ἀγορά-
σαντας τὰ ἀγαθὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἐμποδίζουσι
συνάμα τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν λέγοντες ὅτι καὶ ἐ-
κείνοι οἵτινες ἤθελον καλλιέργησαι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ
ἐκτελοῦσι ἐν τῶν μεγαλητέρων ἀμαρτημάτων.

Ἄν ἤθελον περιορισθῆ εἰς τοῦτο μόνον οἱ ΙΟ Ι
-ΥΛΞΗΒΗΛΥΛΞ οὗτοι ἱερεῖς δὲν ἤθελε πειράξῃ πολὺ, ἀλλὰ
ἔσπρωξαν τὰ πράγματα ἐπὶ τόσον, ὥστε καὶ εἰς
αὐτοὺς τοὺς πνέοντας τὰ δόλιστα ἀποποιοῦνται τὴν
ἱεράν κοινωνίαν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ ἰδικοῦ συμβολαίου
παραχωρήσωσιν αὐτὰ ἐκ νεοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,
καὶ γράψωσιν ὅτι αὐτοὶ δὲν ἐθεωροῦντο ποτὲ ὡς
οἱ κύριοι αὐτῶν τῶν κτημάτων ἀλλ' ὡς ἀποθεματο-
φύλακες καὶ ἄπλοι διαχρησταὶ αὐτῶν.

Γράφουσιν ἐκ τίνος ἐπαρχίας τῆς Συρακούσης τὰ ἐξῆς.

Κληρικὴ ἀντενέργεια.

Δύο ἤδη παρῆλθον μῆνες ἀφ' ὧτου οἱ Ἰησοῦται πατέ-
ρες Ρίζος καὶ Ροκάρας, ἦλθον ὅπως ἀποκαταστηθῶσιν εἰς
Μόδικαν (Siracusa) ὑπὸ τὴν πρόφασιν νὰ ἀναπνεύσωσι
τὸν καθαρὸν ἀέρα τῆς ἡγεῖας. Ἄρκα φθάσαντες περιε-
στοιχίσθησαν ὑπὸ τοῦ (πολυθρησκείου) κλήρου, τῶν θεογε-
λάστων ἀδελφῶν τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἀπατημένου ὄχλου καὶ
ὑπὸ τίνος πλοῦσιου κτηματίου ἀρχαίου δικαστοῦ τοῦ Δκ-

γύλα, ὅστις λίαν εὐμενῶς ἔθεσε ὑπὸ τὴν διάθεσίν των τὸ ἴδιον οἰκημα, διὰ τὰς ἑσπερινὰς αὐτῶν συνεδριάσεις.

Ὁ βοηθὸς τοῦ Νομάρχου Κ. Γαλιφίς Κόκος βοηθούμενος παρὰ τοῦ ἀξίου Ἀστυνόμου Κ. Πρικόνη Κορσίνη, δὲν ἠμέλησεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὰ κινήματα τῶν νεοφερμένων τούτων, καθὼς καὶ ὄλου τοῦ κόμματος, ὅπερ ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐγένετο τολμηρῶτερον καὶ αὐθαδέστερον.

Μολαταῦτα οἱ μαῦροι διὰ τοῦ καταχθονίου αὐτῶν τρόπου, οὐδόλως ἔδωσαν εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ ἐνοήσῃ τὴν ἡμέραν καὶ ἦν ἤθελον νὰ πραγματοποιήσῃσι τὰ παρ' αὐτῶν τεκταινόμενα.

Κατὰ τὴν 25 Αὐγούστου, μέλλων ὁ ἐκδοχὺς τοῦ βιβλίου τῆς ἐγγραφῆς νὰ λάβῃ κατοχὴν τῶν ἀγαθῶν τῆς καταργηθείσης ἀδελφότητος τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Βετελέμ τῆς Μοδίκης, οἱ ἐφημέριοι ἐκείνοι ἀντεστάθησαν ἐπισήμως εἰς τὴν κατοχὴν ἐκείνην, καὶ βλέποντες ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχῃσι εἰς τὸν σκοπόν των, καθόσον ὁ ἐκδοχὺς εἶχεν ἤδη προσκαλέσει τὸν Δήμαρχον καὶ τὸν Πρέτρον, διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἀπογραφῆς, ἔμπλεοι ἀγίου πνεύματος θρησκευτικοῦ, ἐσεκέθησαν νὰ σπείρῃσι εἰς τὸν ὄχλον τὴν φήμην ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ κλέψῃ μίαν τρίχα τῆς Παναγίας (ἦν, ὡς λέγουσιν, ἔχουσιν ὡς ἱερὸν λείψανον). Εἰς τοιαύτην εἰδήσιν θορυβώδης εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ὁμὰς 4,000 περίπου ἀνδρῶν, οἵτινες ἐδόθησαν νὰ σημαίνῃσι τὰ σημαντὰ τῶν Ἐκκλησιῶν στασιωδῶς· καὶ νὰ φωνάζῃσι, θάνατος εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους· εἰς τὰς φωνὰς ταύτας τρέχει ὁ Ἀστυνόμος Κ. Πρικόνης Κορσίνης μετ' ὀλίγους ἐφιππούς στρατιώτας μετ' ὅσους δύο μόνους σκοποὺς τῆς δημοσίου ἀσφαλείας (οἵτινες εἶναι οἱ μόνοι οἱ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διατηρούμενοι εἰς μίαν πόλιν 40 περίπου χιλιάδων κατοίκων) καὶ μαθὼν τὰ διατρέχοντα, ἐπάσχισε μετ' ὅλους τοὺς κελούς καὶ εὐγενεῖς τρόπους νὰ καθυσηχάσῃ τὸν δυσειδαίμονα ἐκείνον λαὸν, χαμπερῶς ἀπατηθέντα, καὶ βεβαιώσῃ αὐτὸν ὅτι ἡ θριξὶ τῆς Μαρίας εὐρίσκειτο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι ἤθελε κάμῃ νὰ ἐκτεθῆ αὐτὴ εἰς τὸ κοινόν· διὸ διέταξε νὰ προσκαλέσῃσι τὸν ἐφημέριον Σπαρατζίνον, ὅστις εἶναι ὁ διέπων τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης· ἀλλ' ὁ Ἐφημέριος δὲν ἤλθεν, ἴσως ὅπως μὴ παύσῃ ὁ θόρυβος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤλθον ἐπὶ τόπου ὁ γραμματεὺς τοῦ Νομάρχου καὶ ὁ βουλευτικὸς ἐπίτροπος· ἀλλ' ἡ παρουσία αὐτῶν δὲν ἐχρησίμωσεν εἰς ἄλλο εἰμὴ ἵνα αὐξήσῃ ὁ θόρυβος, καὶ νὰ συνηχθῶσιν εἰς ἐκεῖνον τὸ μέρος, καὶ ἄλλος ὄχλος κακῆς ὁσμῆς, ἔτοιμος πάντοτε νὰ παρευρίσκειται πρῶτος, εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ὥστε ὁ προνοητικὸς Ἀστυνόμος ἐνόμισε φρόνιμον νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ταραξίαις νὰ ἐξέλθῃσι τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐπιλοχίαν τῆς χωροφυλακῆς Κ. Σκιάνδραν, νὰ συνενώσῃ τὴν μικρὰν δύναμιν ἣτις ἦτο ἐπὶ τόπου. Αὐξηθέντος τοῦ θορύβου, ἐνῶ ἐξήρχοντο τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀστυνόμος εὐρέθη μετ' ὀλίγον τὸν ἐπιλοχίαν τοῦτον. Ὁ τελευταῖος οὗτος τίς εἶδε διὰ ποῖον παράδοσον λόγον, ἅμα ἐξῆλθε τῆς Ἐκκλη-

σίας ἀπεμακρύνθη, καὶ ὁ Ἀστυνόμος μείνας μόνος ἐπάσχισε μετ' ἐνεργητικῶν λόγων νὰ χαλινώσῃ τὸν λαὸν ἀλλ' οὕτως ὑποπτουθεῖς διὰ τὸν ἐπιλοχίαν διὰ τὸν ὅποιον ἐνόμισαν ὅτι ἀπεμακρύνθη φέρων μετ' ἑαυτοῦ τὴν τρίχα τῆς Μαρίας, καὶ ὑποθέτοντες ὅτι ὁ Ἀστυνόμος μετεχειρίζετο αὐτὸ τὸ μέσον διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν, τὸν καιρὸν τῆς φυγῆς, ἤλθεν ἐκ τῶν λόγων εἰς τὰ ἔργα καὶ ἤρχισε νὰ ἐπιτίθεται μετ' ἁλάζαν λίθων κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου ὑπαλλήλου.

Ἐπιδιωκόμενος δὲν εὐρίσκει καταφύγιον, οὐδὲ μίαν γενναίαν χεῖρα ὅπως τὸν προστατεύσῃ, μάλιστα καθ' ὁδὸν δύο λησταὶ τὸν πληγώνουσι διὰ δύο ἐγγχειριδίων κατὰ τὴν μασχάλην καὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα μέχρις οὗ φιλεύσπλαχνός τις ὑποδηματοποιὸς ἄφισε εἰς αὐτὸν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τοῦ ἐργαστηρίου του.

Ὁ θηριώδης ὄχλος τὸν πολιορκεῖ, καὶ ὁ δυστυχῆς ἀνθρωπος, ἄοπλος καὶ αἰμοσταλάζων, ἀνθίσταται μετὰ θάρρους πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, ἵνα διατηρήσῃ τὴν θύραν κεκλησμένην κατὰ τῆς μανιώδους ὁρμῆς τῶν κακούργων· τέλος ἡ θύρα ὑποχωρεῖ, καὶ τότε ἄρχισαν νὰ τὸν λιθοβολῶσιν.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἔφθασεν ἀπόσπασμα στρατοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀρίστου λοχαγοῦ τοῦ 9.ου Τάγματος τοῦ Πεζικοῦ Κ.ου Μινιέρη ὅστις ἀνδρείως μετὰ τῶν λοιπῶν αξιωματικῶν του, ἐσεκόρπισε τὸ πλῆθος, καὶ παρέλαθεν ἡμίθανῃ τὸν ἄξιον ἐκείνον ὑπάλληλον, ὅστις ὡς ἐκ θαύματος δὲν ἔμεινε θυμὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντός του.

Ἀξία ἐπαίνων ἐστάθη ἡ οἰκογένεια τοῦ διαβοήτου χειρουργοῦ Ῥικάρδου Γιαρδίνου ὅστις ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκόν του τὸν πληρωθέντα καὶ τῷ ἐπρομήθευσε πάντα τὰ ἀναγκαῖα.

Ἄλλος δυστυχῆς ὑπάλληλος τοῦ Εἰσπρακτορείου, θέλων νὰ φύγῃ ἐσεκέθη νὰ εὕρῃ καταφύγιον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Πέτρου ὅπου εὕρε ἕναν ἱερέα καὶ τὸν νεωκόρον οἵτινες ἀντὶ νὰ τὸν ὑπερασπίσωσι, ἐπέτρψαν εἰς ἕνα χαλκὴν νὰ τῷ δώσῃ ἐν κτύπημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὥστε νὰ τὸν ἀφίση νεκρόν.

Ὁ ἱερεὺς νῦν συλληφθεὶς ὤρπισε ἐπὶ τοῦ ἐσταυρωμένου, ὅτι δὲν εἶδε τὸν πλήξαντα.

Πλείστα ἐντάγματα συλλήψεων ἐξεδόθησαν κατὰ τῶν ἱερέων, κολογήρων, καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ φαίνεται ὅτι θέλει νὰ προβῇ μετ' ὄλην τὴν δραστηριότητα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς κατηγορίας· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ σκεφθῇ σπουδαίως ὅπως ἐκρίζωσῃ τὸ διαστρεμμένον τοῦτο κόμμα, ἄλλως καὶ ἐδῶ, καὶ εἰς τὰ γειτνιαζόμενα μέρη, θέλομεν ἔχει νέας αἱματηρὰς σκηνάς.

Ἐνῶ εἰσέτι αἰμοσταλάζουσα ἦτον ἡ πληγὴ, ἦν ὁ σκληρὸς θάνατος ἐπηνεγκεν ἐπὶ τῆς οἰκογενείας Σταυρινήδου, ἀφαρπάζας τὸν εἰκοσιτετραετῆ νέον Σπυρίδωνα, τὸ κῆριον ὑποστήριγμα τῆς οἰκογενείας, καὶ ἰδοὺ ἐκ δευτέρου

ΥΠΟΚΕΝΗ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗΣ ΑΙΘΡΑΣ
 ΥΠΟΚΕΝΗ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗΣ ΑΙΘΡΑΣ
 ΥΠΟΚΕΝΗ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗΣ ΑΙΘΡΑΣ

ὁ ἀκόρεστος Χάρως καὶ ἄλλην βαρυτάτην ἔδωκε πληγὴν ἀφαιρέσας τοῦ κόλπου τῆς πολυπαθοῦς ἐκείνης οἰκογενείας τὸν γηραιὸν Πατέρω, τὴν ἄλλην δηλαδὴ καὶ μόνην ἐλπίδα πέντε ἀδυνάτων καὶ ἀθῶων θηλέων.

Πᾶσα ψυχὴ συνεκινήθη ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἀνεκφράστου ταύτης δυστυχίας, καὶ ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν προσεπάθησε νὰ μαλακῶνῃ τὴν σκληρότητα τῆς συμφορᾶς, προσφέρων πᾶσαν ἠθικὴν συνδρομὴν εἰς τὴν ἀξίαν συμπαθείας ἐκείνην οἰκογένειαν. Ἀδιάσειστον καὶ λιθίνην ἔχων καρδίαν ἐδείχθη μόνον ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὀφείλων νὰ μεριμνήσῃ, ὁ στενότατος συγγενῆς Κύρ. Γεώργιος Στεφανίτης Καθηγητῆς τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ ἐκ μητρὸς θεῖος τῶν ἀθλίων νεανίδων.

Ὁ Ἄνθρωπος οὗτος ψυχρότατος διετέλεσε θεατῆς τῆς δυστυχίας, καὶ ὡς ἄλλος Νέρων ἠσθάνθη εὐχαρίστησιν ἐπὶ τῇ ἀπελπιστικῇ καταστάσει τῆς ἀθλίου οἰκογενείας.

Ἐντιμοτάτῃ Ἐπιτροπῇ συγχειμένη ἐκ τῶν Κυρίων Ἀρσενίου Ἱερέως Πανδῆ — Ἱερέως Βλαίου, τοῦ Λατίνου Ἱερέως Τζαφίνου — Λεωνίδου Βλάχου — Σπυρίδωνος Ῥαψομανικῆ καὶ Ἰωάννου Λομβάρδου ἐκ φιλανθρωπικοῦ ὀρμημένη αἰσθήματος, παρουσιάσθη πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον (ἐὰν ἐπιτρέπεται ἢ τοιαύτη προσηγορία) ὅπως διὰ χριστιανικῶν λόγων μαλακῶνῃ τὴν σκληρὰν αὐτοῦ καρδίαν καὶ μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς οἶκτον ὑπὲρ πέντε συγγενῶν αὐτοῦ. Ματαίως προσεπάθησεν ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ γινώσκουσα τὴν ἄκραν αὐτοῦ φιλαργυρίαν καὶ τὸν μέγαν αὐτοῦ ἐγωϊσμόν, νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ ἂν οὐχὶ τὴν ὕλικὴν ἀλλὰ τούλάχιστον τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν. Ματαίως προσέθετε ὅτι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἡ δυστυχὴς ἐκείνη οἰκογένεια ἐφείλκυσε τὸν οἶκτον καὶ τῶν σκληροτέρων ἀνθρώπων.

Ὁ διδάσκαλος οὗτος ὠρμόμενος ἀπεκρίνετο — Εἰς τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν, Κύριοι, ἐπέρχεται καὶ ἄλλη. . . (ὦ τῆς φιλαργυρίας!) ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ ζῆσω μόνος καὶ ἡσυχος, σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ ἐπιμένητε, καθότι σὰς τὸ λέγω πρὸς γινῶσιν σας θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἀπέλθω πάραυτα ἐκ τῆς Νήσου, τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ φίλτατός μου Tommaseos ἐπιμόνως μὲ προσκαλεῖ νὰ καταλάβω καθηγητικὴν ἔδραν ἐν Περουγγίᾳ. — Κύριοι! προσέθετεν, ὡς μανιάδης, καὶ πάντοτε διακόπτων τὴν Ἐπιτροπὴν, ἐγὼ πρεσβεύω ὡς ἀρχὴν, ἀ γά πα με νὰ σὲ ἀ-

γα πῶ, μὲ μισεῖς θὰ σὲ μισῶ, (ὄτως Εὐαγγελικὴ ἀρχή!) τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν οὐδὲ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τοῦ θανάτου μου θέλω συγχωρήσῃ, ἀφ' οὗ ἀντὶ ἐμοῦ προετίμησεν ἄλλους συγγενεῖς καὶ διὰ παντός τρόπου προσεπάθησε νὰ μὲ βλάψῃ. Ἴνα δὲ μὴ ἐπιμένητε πλέον σὰς προσθέτω ὅτι οὐδὲ αὐτὸς ὁ Ὑψιστος ἐὰν ἔλθῃ ἐνώπιόν μου θὰ δυνηθῇ νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀπόφασίν μου.

Ἴδου τίγρις εἰς ἣν δυστυχῶς ἐμπιστεύονται πολλοὶ τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλά των τέκνων των.

Ἴδου αἱ ἀρχαί, ἃς ἐνσταλλάττει εἰς τὰς τρυφερὰς καρδίας τῶν νεανίδων καὶ νέων ὁ

Καθηγητῆς Γεώργιος Στεφανίτης.

Ἐλπίζομεν ὅμως, ὁ Κ.ος Στεφανίτης νὰ εἰσακούσῃ τῆς παρακλήσεως τοῦ Τομαζέου, καὶ νὰ μᾶς ἀφίσῃ τὴν ὑγείαν.

Ναὶ μὲν ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφερόμεθα, εἰμὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἄλλου πάλιν, ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ μὴ φέρωμεν τὰς συγχαρητήριους προσήσεις καὶ εἰς τὸν Γάλλον Ἀκαδημαϊκὸν M. Charles, ὅστις ἐστάθηκε καλὸς καὶ ξηρὸς ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1867 νὰ ἀγοράσῃ ἀντὶ 150,000 φράγκων, ἕως 20,000 αὐτόγραφα πλαστὰ τῶν διαφόρων μεγάλων ἀνδρῶν καὶ δι' ὧν αἱ μεταγενέστεραι ἐφευρέσεις ἀπεδίδοντο εἰς τοὺς ἀρχαιότερους τῶν ἐπιστημόνων διὰ γνήσια καὶ καυχώμενος ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ ταύτῃ νὰ τὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, καὶ νὰ πασχίσῃ νὰ ταῖς ἀποδείξῃ διὰ τῶν ἐγγράφων τούτων ὅτι ὁ Πασχάλ πρὶν τοῦ Νεύτονος ἐγνώριζε τοὺς νόμους τῆς ἑλξωσ.

Ἄλλοίμονον ἐὰν τοιοῦτον πρᾶγμα ἤθελε συμβῆ εἰς ἓνα Ἕλληνα.

Ἐκ Παξῶν ἐλάβομεν ἐπιστολὴν δι' ἧς παρακαλούμεθα νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ τῆς πωλήσεως τῶν φαρμάκων εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην, ἥτις γίνεται μᾶλλον ὑπὸ τῶν πανταπῶλων (μπακαλίδων) ἢ παρὰ τῶν Φαρμακοποιῶν. Ἐὰν ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐπὶ μᾶλλον ἐξακολουθήσῃ βεβαίως οἱ νέοι θὰ σπουδάξωσι τὴν Φαρμακείαν διὰ νὰ πωλῶσι σαρδέλας καὶ ἄλλα, οἱ δὲ μπακαλίδες μετὰ τῶν σαρδέλων θέλουσι δίδει καὶ καθάρσια κτλ.

Ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἴδωμεν καὶ ἐκείνους οἵτινες καθορίζουσι τοὺς δρόμους νὰ γίνωσιν ἰατροί.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΨΩΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. ΣΥ. ΥΠ. ΦΥ. 0008

